

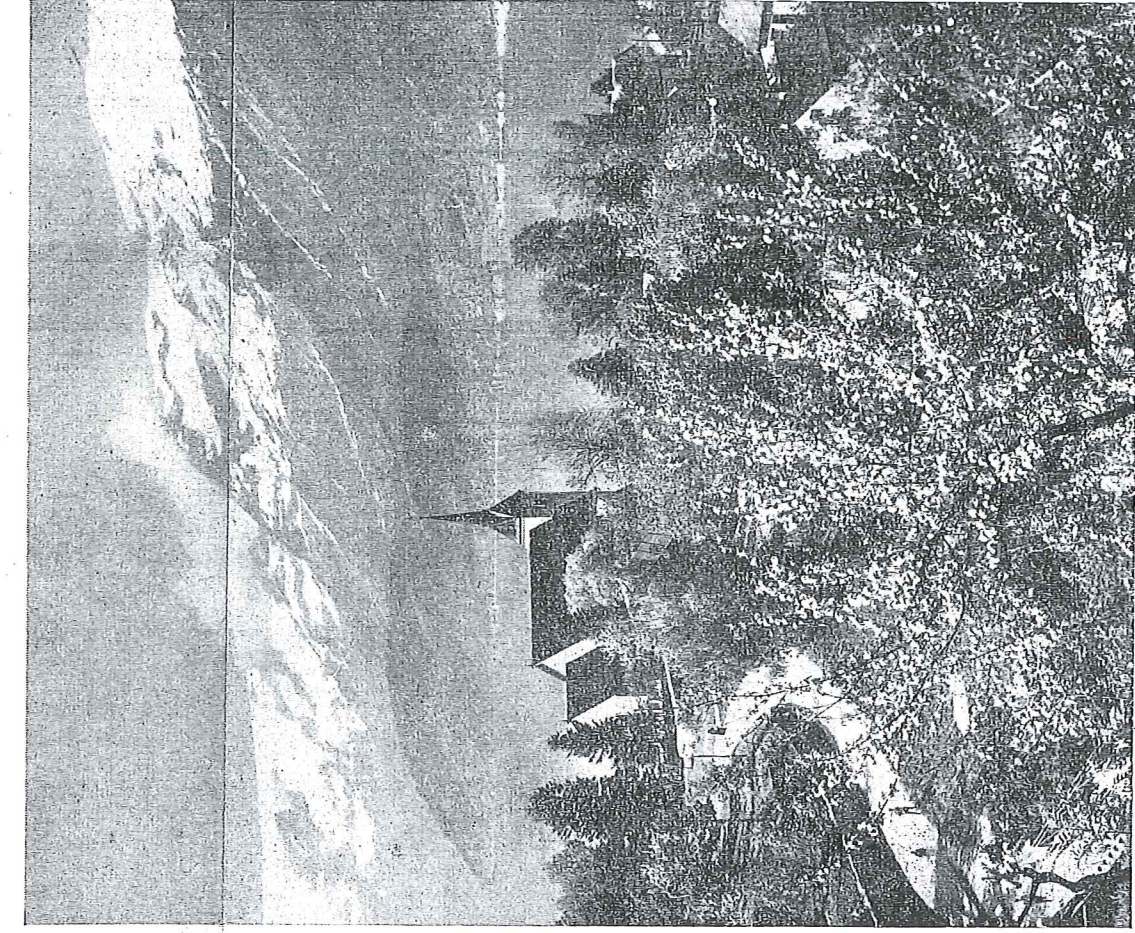
NORSK JERNBANE- AVHOLDSBLAD

Fra mørket
til lyset.

Utgitt av Norsk Jernbane-Avholdsforbund

Utkommer i Drammen 1 gang hver måned.

Nr. 7.	Abonnementspris kr. 2,00 pr. år, 50 øre pr. kvartal. — Abonnement tegnes ved alle landets postanstalter.	JUNI 1943.	Annonser inntas og beregnes efter særskilt overenskomst.	37. årg.
--------	--	------------	--	----------

Sant er det sagt
at vilje er makt,
så sant den er sunn og sterk.
Vil som en mann
så er du en mann.
og makter et manndomsverk.

Vil som en træl,
så er du en træl,
der er ingen annen råd.
Vil som en hund,
så er du en hund
og passer til hundedåd.

Vil du ditt flags,
så heis det idag,
og dermed er flagget ditt.
Vil du ditt land
og vil det som mann
så har du det frelst og fritt.

Per Sivle.

STOPP!

Fra myndighetene har vi følgende skriv datert 16. juni 1943:

Norsk Jernbane-Avholdsblad,
Gulskogen-pr. Drammen.
Alminnelig nasjonal
arbeidsinnsats.

Med heimel i lov om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats av 22. februar 1943, bestemmer Næringsdepartementet, etter innstilling fra Pressedirektoratet, Kultur og Folkopplysningsdepartementet, at deres blad skal slutte å utkomme fra 1. juli d. å.

De kan selv disponere kontorutstyr og maskiner som blir benyttet ved utgivelsen, mens papirlageret disponeres av Pressedirektoratet.

E. Blehr,
sign.

F. Arneberg

*
Det var med et nesten mistrosett hjerte vi leste dette skriv. Avisen vår er i dag det eneste binneledd vi har. Medlemmene er spredt langs hele det lange jernbanenett, og bor tildels meget ensomt, men kontakten er holdt vedlike gjennom avisen. I denne tid hvor en er stengt fra å holde landsmøter og stevner, er avisen mere umistende enn noen gang før.

Arbeidsutvalget og redaktøren har drøftet dette spørsmål inn-

HOLD SAMMEN!

I nr. 6 av bladet vårt var ut-sendt et forvarsel om at vi muligens måtte stoppe utgivelsen. Vi håpet dog at dette ikke vilde bli noe av, da myndighetene alltid har sett med velvilje på vårt arbeid, og bladet kommer ut bare en gang i måneden, så papirforbruket er jo ikke stort.

Dette vårt håp ble imidlertid gjort tilskamme, idet alarmen kom allerede før bladet med forvarsel var utekspedert til medlemmene. Bladet skal stoppe fra 1ste juli.

Dette er et alvorlig slag for vårt forbund, hvor medlemmene bor så spredt, og det på grunn av toginnskrenking og reiserestriksjoner er umulig for en stor del av medlemmene å komme til våre møter. Det gjelder derfor mer enn noensinne at vi holder sammen og ikke gir opp, selv om det no ser mørkt ut.

En ordning som de bruker i Avdeling 19, med tillitsmenn utover linjen, kunde kanskje passe for flere avdelinger. Disse kunde så få istand små lokale møter, for de som ikke kan komme på møtene i hovedsentret.

Vi håper også at denne årengselsperiode ikke skal vare så lenge, men at lysere og lykkeligere

gående, og der skal gjøres det som gjøres kan for at saken muligens kan løses. En konferanse er søkt med de høyere myndigheter, og skulde ikke dette resultere i noe, skal der forsøkes med trykking av avisen utenfor landets grenser. Men som sagt, er det best å gjøre seg fortrolig med at dette nr. av avisen blir det siste foreløpig. Vi ster foreløpig, for vi får si som reven sa da den ble flådd: Det er en øvergang.

Skulde avisen utebli, vil vi bedere om å holde sammen, drive arbeidet ufortrødent, ja enno bedre enn før. Avdelingsstyrene må forsøke å holde kontakten med medlemmene vedlike. Brever kan vi fremdeles skrive, og denne form for samkjensle må brukes. Til alle dere som ikke har høve til å komme til avdelingsmøtene retter vi en innstendig henstilling om å være på vakt, og ikke bli mismodige i deres avstengthet.

Vi ser framtiden imøte med håp om at alt vil rette seg til det beste for land og folk. Og så samles vi i bønnen, Gud signe vårt dyre fedreland.

tider snart vil komme for vårt kjære land. Da vil vi atter få vårt lille blad igjen, og møtes til våre festlige landsmøter i de gamle forner.

Min hilsen til alle medlemmer og avdelinger er derfor: «Hold ut og hold sammen.»

E. Bernisen.

Overraskelsen.

Det er overraskelsenes tidsalder vi lever i. Presentenes tid.

N.J.A.s 50 års jubileums gave ble altså meddelelsen om nektelse av fortssettelse av vårt organ.

Denne operasjon kan være livsfarlig, men behøver ikke medføre absolutt død.

Vårt forbundsstyre vil forhåpentlig finne en diagnose så pasienten kan få den nødvendige medisin, så den klarer påkjenningen, men doktoren alene kan intet gjøre. Det kreves først og fremst om pasienten selv vil og kan la seg holde i live.

Forbundets medlemmer må ikke la seg svimeslå av overraskelsen, men holde sammen og holde ut, og vente på at mørkleggingen blir slutt.

Gullik Sjøtrecto.

Fra arbeidsutvalget

Da vi enno ikke har oppgitt alt håp om å holde landsmøte i år, men fremdeles arbeider med saken, anmoder vi de avdelinger som ikke har valgt representanter om å gjøre dette, så den sak kan være i orden om vi skulde få et landsmøte. Dette vil vel i tilfelle antagelig bli i slutten av august eller først i september.

Vi vil også rette en inntrengende appel til alle avdelinger og medlemmer om å holde sammen og holde møter. I denne tid da vi ikke får utgi vår avis er dette mer nødvendig enn noensinne.

Avdelingene må også holde kontakten med forbundsstyret. Heldigvis er det enno tillatt å skrive, så vi vil be avdelingene om å benytte seg av det. Vi skal ved skriv til avdelingene forsøke å holde disse underrettet om alt av interesse for forbundet.

Å arrangere brevkvelder er også et middel til å styrke samholdet.

Fra redaktøren fikk jeg en kort meddelelse at N.J.A.s meddelelsesblad skulde slutte fra 1. juli. Dette bedrovet meg, da det var et kjært binneledd for medlemmene innen vårt vidstrakte arbeidsområde.

For mange medlemmer var den det eneste binneledd i vårt arbeid da bosted og arbeide vanskeliggjorde deltakelsen i våre medlemsmøter og for avdelingene var det en oppmuntring i arbeidet ved å se meddelelser fra andre kanter og andre menn.

No er vi jo blitt voksne, er 50 år i år så vi må kunde ta denne skuffelse med fatning, og med tro på at stansen bare er midlertidig. I mellomtiden må vi forsøke andre midler.

Skal vi ikke bli enige om f. eks. å pålegge sekretæren i vår avdeling å tilstille andre avdelinger et

N. J. A. merket.

Som vi før har nevnt, kan ikke gullsmedene levere disse merker, uten å få tilsvarende sølv. No er vi i den situasjon at vi ikke har noen merker igjen, og for å få bestilt nye må der skaffes så mye sølv at det tilsvare minst 50 merker. Dette er det minste antall for at gullsmeden vil sette igang forarbeidelsen av disse merker. Til hvert merke går der med 1 gram sølv. En skulde altså ikke behøve å bli i beit for disse merker når det ikke skal mere til. Vi henstiller til medlemmene å finne fram litt gammelt sølv å sende kassereren vår Bjarne Bjørnstad, Schleppegrellsgt. 2, Oslo.

N.J.A's 50 års-beretning.

Forbundet har et lite opplag av beretningen som skal selges. De som er interessert i dette skrift, bedes henvende seg til lokfører Bjarne Bjørnstad, Schleppegrellsgate 2, Oslo.

Prisen er kr. 1.50.

Tur til „Reiersrudhytta“

Avd. 3 hadde tur til Reiersrudhytta, Skotselv søndag 27. juni. Naboavdelingene var innbudt.

Været var strålende og mange N. J. A.ere gikk av toget på Skotselv om morgenen. Fra Skotselv og til «Reiersrudhytta» er det ca. 1 times spasertur, og de fleste gikk, men for de av de eldre som hadde vondt for å gå var det ordnet med bil.

No gjelder det å holde sammen.

kort resymé av arbeidet og møter en gang i måneden, samtidig kunngjøre om neste møte, likesom alle avdelinger må ved skriv stå i kontakt med de medlemmer som ikke har anledning til å møte.

Vårt arbeide er av så vidt stort verd at vi ikke må tenke på å ta noen pust i bakken. En jernbaneetat fri for rusedrikk er det ikke et verdifullt mål, og bør det ikke fortsatt mane oss til iherdig arbeid i tross vanskelighetene?

Derfor arbeidskamerater, gi ikke opp, tap ikke motet, vanskelighetene er for å overvinnes. Det skal ikke så mye til hvis vi gjør litt alle sammen. Du, ja nettopp du må no begynne. Det er sannelig ikke for tidlig, og så sier vi til avisa vår på gjensyn — inntil da er vi ved friskt mot.

Amund Amundsen.

Deltakerne ble ønsket velkommen av vertskapet Gerda og Phillip Reiersrud. Det ble servert kafesurogat til medbragt niste og maten smakte vist bra etter den fine spasserturen.

Etter kaffen fortalte Reiersrud litt historik om Bingen.

Deltakerne hygget seg så på beste måte med solbad, spaserturer og badning i Bingselva. Klokken 15 var det et kort møte ledet av formannen Phillip Reiersrud. «Signalklokken» utkom redigert av Syver Røkås, lest av Odd Wike.

Forbundets formann redøegjorde litt om stillingen i N. J. A. angående det beklagelige forhold at forbundets avis må innstille. Han refererte en hilsen fra Malcau, Danmark, og opplyste at danskene har tatt opp tanken om et felles nordisk forbund. Bjarne Bjørnstad hilste fra avd. 1 og fra våre svenske venner Birger Alf og fru. Svendsen hilste fra Biel-land.

Einar Aass foreslo at Avd. 3 arrangerer en real fest på Reiersrudhytta når krigen er over. Dette ble enstemmig vedtatt. Etter forslag av Stueflaten blir denne festen av de første dager i september dette år.

Tilslutt ble deltakerne samlet for å fotografere, og det så da ut som det rene landsmøte, idet det var ca. 50 stk. tilstede.

En hjertelig takk til vertskapet for utvist gjestfrihet. L. S.

Redaktør: Phillip Reiersrud.